

عنوان مقاله:

ضوابط کلی برنامه ریزی ساخت و ساز شهری بر اساس ملاحظات ژئوتکنیک لرزه ای

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 16، شماره 3 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محسن کمالیان - پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

محمد کاظم جعفری - پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

خلاصه مقاله:

به هنگام وقوع زلزله، پاسخ لرزه ای سطح زمین و حجم خرابی ها نه تنها تابع مشخصات چشمه و فاصله از گسل مسبب، که تابع مشخصات مکانیکی و هندسی لایه های تحت الارضی و بنابراین، در نقاط گوناگون یک شهر متفاوت است. کاربرد نتایج مطالعات ریزپهنه بندی ژئوتکنیک لرزه ای در برنامه ریزی ساخت و ساز شهری را می توان گامی موثر در مدیریت و کاهش خطرپذیری بناها و خسارات ناشی از زمین لرزه دانست. در مقاله حاضر تلاش بر این است که ضوابطی برای به کارگیری نتایج مطالعات ریزپهنه بندی ژئوتکنیک لرزه ای در تعیین کاربری زمین و ارتقای فرایند طراحی سازه های مقاوم در برابر زلزله ارائه شود. ضوابط مزبور به صورت تابعی از دو متغیر تنظیم شده است: نوع خطر ژئوتکنیک لرزه ای و نوع بنا. برای این منظور چهار خطر رایج ژئوتکنیک لرزه ای خطر گسلش سطحی، آثار خاص حوزه نزدیک گسل، خطر شدت بالای ارتعاش زمین و خطر تشدید و همچنین انواع بناها به لحاظ اهمیت و ارتفاع مد نظر قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

ژئو تکنیک لرزه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304577>

